

Päivän jakeet: VK 50-51-2016

15.12.2016

"Emme saa enää alistua tähän häpeään."

Neh.2:17

Tässä ajassa tarvitsemme kipeästi miehiä ja naisia, jotka eivät alistu aikamme häpeään, vaan nousevat ja kehottavat kristittyjä Nehemian tavoin taistelemaan vallalla olevaa häpeää vastaan.

Mutta nyt sanoin heille: »Te näette, millaisessa vaarassa olemme, kun Jerusalem on raunioina ja sen portit on poltettu. Meidän on ryhdyttävä rakentamaan Jerusalemin muureja. Emme saa enää alistua tähän häpeään.» Neh.2:17

Voimme nähdä peruspylväiden murtuvan kansamme keskellä, kun kaikkalainen moraalittomuus saa vallan. Nehemian ajan Jerusalemin muurit kuvaavat hyvin aikamme hengellistä ja henkistä rappeumaa. Missä ovat viisaat ja ymmärtäväiset? Kuka nousee vielä puolustamaan totuutta?

On nähtävissä myös, miten tyhmyys ja olemattomat asiat pyörivät kansamme huulilla. Ei olisi vielä parikymmentä vuotta sitten tullut kuuloonkaan, mistä kaikesta tänään pidetään porua. Onko niin, että Jumala antaa tyhmyyden tämän kansan keskelle, kun meidän ei kelvannut pitää totuudesta ja Jumalan tuntemisesta kiinni?

"Samoin miespuoletkin, luopuen luonnollisesta yhteydestä naispuolen kanssa, ovat kiimoissaan syttäneet toisiinsa ja harjoittaneet, miespuolet miespuolten kanssa, riettautta ja villiintymisestään saaneet itseensä sen palkan, mikä saada piti. Ja niin kuin heille ei kelvannut pitää kiinni Jumalan tuntemisesta, niin Jumala hylkäsi heidät heidän kelvottoman mielensä valtaan, tekemään sopimattomia. He ovat täynnänsä kaikkea vääryyttä, pahuutta, ahneutta, häijyyttä, täynnä kateutta, murhaa, riitaa, petosta, pahanilkisyyttä; ovat korvaan kuiskuttelijoita, panettelijoita, Jumalaa vihaavaisia, väkivaltaisia, ylpeitä, kerskailijoita, pahankeksijöitä, vanhemmilleen tottelemattomia, vailla ymmärrystä, luotettavuutta, rakkautta ja laupeutta; jotka, vaikka tuntevat Jumalan vanhurskaan säädöksen, että ne, jotka senkaltaisia tekevät, ovat kuoleman ansainneet, eivät ainoastaan itse niitä tee, vaan vieläpä osoittavat hyväksymistä niille, jotka niitä tekevät." (Room.1:27-32)

16.12.2016

"Sinun hyvytesi rohkaisee meitä."
Ps.89:18

Oletko ajatellut, miten hyvä on meidän taivaallinen Isämme? Jos mietit ja lasket elämän perusasetuksia, voit ymmärtää Jumalan hyvydestä jotain. Ensinnäkin Hän

on antanut elämän - tämän mahdollisuuden elää ja vaikuttaa tässä ajassa. Meillä on toimivat kädet, näkevät silmät, kuulevat korvat ja voimme jopa ymmärtää jotain näkemästämme ja kuulemastamme! Tämän lisäksi, vaikka Jumala näki syntisyytemme ja turmeltuneisuutemme, Hän on valmis korjaamaan senkin meissä! Hän tahtoo antaa jokaiselle mahdollisuuden tarttua vapautukseen ja Jumalan lapseuden asemaan pääsemiseen.

"Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että Hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka Häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä. Sillä ei Jumala lähettänyt Poikaansa maailmaan tuomitsemaan maailmaa, vaan sitä varten, että maailma Hänen kauttansa pelastuisi." (Joh.3:16-17)

Rohkaiseeko sinua Jumalan hyvyys? Iloitsetko kanssani siitä, mitä Jeesus on puolestamme tehnyt? Innostaako sinua se, että Pyhä Henki tekee työtä sydämessäsi päivittäin ja vanhurskaan polku kirkastuu kirkastumistaan - aina sydänpäivään saakka?

17.12.2016

"Ellette usko, niin ette kestä."
Jes.7:9

Kuulostiko tämän päivän Raamatun poimintamme tutulta? Mikäli tuntui,

se voi johtua siitä, että myös Paavali opetti uudentestamentin puolelta tällaisesta itsetutkistelusta.

"Koetelkaa itseänne, oletteko uskossa; tutkikaa itseänne. Vai ettekö tunne itseänne, että Jeesus Kristus on teissä? Ellei, niin ette kestä koetusta." (2.Kor.13:5)

Usko on tärkein tekijä yhteydesämme Jumalamme välillä. Jumala on niin säätänyt ja niin se vain toimii. Emme voi oppia tuntemaan Jumalaa ilman usko Häneen, tai Hänen Poikaansa Jeesukseen Kristukseen.

Ilman uskoa jumalsuhteemme on vain mielikuvituksen varassa ja silloin käsittelemme kaikki hengelliset kysymykset ajatellen asioita vain inhimillisen näkökulman kautta. Sellaisessa tilanteessa eräänä päivänä Jeesus sanoi Pietarille;

"Mene pois Minun edestäni, saattana; sinä olet minulle pahennukseksi, sillä sinä et ajattele sitä, mikä on Jumalan, vaan sitä, mikä on ihmisten". Matt.16:23)

Se mitä Jumala on ilmoittanut sanansa ja henkensä kautta, ei merkitse mitään niille, jotka eivät tunne Jumalaa. He ovat valmiita myymään kaikki totuuden osasetkin, kuhan vain inhimillinen ja maailmallinen ajattelutapa miellyttää ja kuulostaa mukavalta.

Kuitenkin jokainen vanhurskautettu Jeesuksen Veren kautta tietää, että Jumalan sana on ikuista, muuttamatonta, ja täysin vastaanottamisen arvoista. Uskoessamme Jeesukseen ja Hänen kauttaan Juma-

laan, voimme luottaa sanan lupauksiin, kohotuksiin ja ohjeisiin.

Koettele, löytyykö sydämestäsi Jumalan Pojan uskoa, vai oletko vain täynnä omia mielipiteitäsi ja oikeassa olemisessäsi? On äärimmäisen tärkeää, että löydät ehyen uskon Jeesukseen Kristukseen - sehän tarkoittaa sitä, että jätä kaikki verukkeet ja jossittelut, ja otat vastaa sen, mitä Kristus on puolestasi tehnyt. Tämän uskon kasvaessa, saat huomata, miten tyhjiä ja turhia ovat omat käsityksesi. Aina-kin minä joudun lukemaan täysin roskaksi kaiken oppimani ja viisauteni Jeesuksen Kristuksen tuntemisen rinnalla. Olenpa myös havainnut, että juuri tässä olotilassa on äärettömän hyvä olla! Minun ei tarvitse olla oikeassa, esitellä voimakkaita näkemyksiäni, huolehtia siitä, että kaikki näkevät kunniani ja maineeni - ei, vaan saan katsella Jeesuksen kasvoja, Hänen kirkkauttaan ja tuntea Hänen Henkensä läpivalaisunsa alla, miten saastainen olen itsessäni, mutta myös, miten vanhurskautettu olen Hänen haavojensa tähden.

18.12.2016

"Joka kerskaa, kerskatkoon siitä, että hän on ymmärtäväinen ja tuntee Minut: että Minä, Herra, teen laupeuden, oikeuden ja vanhurskautta maan päällä. Sillä senkaltaisiin Minä mielistyn, sanoo Herra." Jer.9:24

Toisinaan saatan kuulla keskustelua siitä, miten joku on löytänyt aivan mahtavan dieetin tai kunto-

luohjelman. He eivät osaa muusta keskustellakaan, kuin uusista ideoistaan - milloin terveyteen ja milloin oman kunnan kohottamiseen liittyen. Aivan varmasti ovat hyviä asioita, mutta en voi olla ajatteleminen sitä, miten vähän niistä on loppujen lopuksi hyötyä.

"Sillä ruumiillisesta harjoituksesta on hyötyä vain vähään; mutta jumalaisuudesta on hyötyä kaikkeen, koska sillä on elämän lupaus, sekä nykyisen että tulevaisen." (1.Tim.4:8)

Jumalan tunteminen "kerskaamisen" aiheena on taas jotain, joka kertoo omistajansa suhteesta koko kaikkeuden luojaan. Eihän se sitä tarkoita, että huutelisimme ympäriinsä koko ajan "minäpä tunne Jumalan" - ei, vaan uskon, että sen tulee näkyä ennemmin elämän valinnoissa ja asenteissa. Jumalaa tunteva ihminen kaipaa täytyä jumalisella rakkaudella, ja se taas puhuu puolestaan omistajansa suhteesta Kaikkivaltiaaseen.

Ylpeyden aihe voi olla myös sydämen asenteena. Nähdessäni jumalattomien tuskittelevan ajallisten pienten kysymysten parissa, saatan ajatella itsekseeni sitä toivoa ja tulevaisuutta, mitä saan omistaa Kristuksen kautta. Vaikka veroja kiristetään ja köyhiä kyykytetään tässä maassa, haluan ajatella, ettei tämä ole onneksi ikuista. Samoin oman heikkouteni, turmeltuneen luontoni ja lankeemuksien kohdalla saatan lohduttautua sillä, että tämä aika päättyy! Tulee aika, jolloin en tee ensimmäistäkään syntiä! Vajavaisuus lakkaa ja saan olla aina Jeesuksen Kristuksen kanssa!

"Sen tähden, joka luulee seisovansa, katsokoon, ettei lankea. Teitä ei ole kohdannut muu kuin inhimillinen kiusaus; ja Jumala on uskollinen, Hän ei salli teitä kiusattavan yli voimienne, vaan salliessaan kiusauksen Hän valmistaa myös pääsyn siitä, niin että voitte sen kestä." (1.Kor.10:12-13)

"Sillä senkaltaisiin Minä mielistyn" - luimme päivän jakeestamme. Tahtoisitko, että Jumala mielistyy sinuun? Usko, luottamus ja rakkaus Jumalaa kohtaan ovat juuri niitä arvostuksen välineitä, joilla voimme osoittaa Jumalalle olevamme ylpeitä Hänestä. Voisiko elämäsi keskeillä usko Herraan Jeesukseen olevan kaikkein tärkein ja kaikkeen vaikuttava asia? Voisiko Hänen mielipiteensä olla niin tärkeä, että teet valintoja sen mukaan, vaikka itsekin tahtoisit jotain muuta?

Osoittaessamme Jumalan olevan meille tärkeä ja arvokkain asia maanpäällä, saamme kyllä tuntee miellyttävällä tavalla Hänen rakkautensa ja siunauksensa. Hän antaa yltäkyläisen elämän ja osoittaa kyllä, ettei Hänen paimenuutensa alla meiltä mitään puutu.

19.12.2016

"Nauti elämästä rakastamasi vaimon kanssa kaikkina turhan elämäsi päivinä, jotka Jumala on sinulle antanut auringon alla kaikkina turhina päivinäsi. Se on näet sinun osasi elämässä ja vaivannäössäsi auringon alla."

Saarn.9:9

Joskus Raamatun sanan oivallukset saavat minut hymyilemään. Tässäkin - "nauti elämästä turhina päivinäsi" - onko siinä mitään tolkkua? Kuka voisi nauttia ohikiitävää elämästä? Niin nopeasti tähän asti on tultu, ja miten nopeasti loppu kohtaa minua? – Mutta kuitenkin - "se on osasi elämässä" - oikeastaan en täältä karkuunkaan pääse. Voin siis elää elämäni murheessa ja masentuneena - aina miettien katoavaa elämää, tai sitten vain nauttia elämästä ja sen tuomista iloista. Kylläpä se taitaa tämäkin Raamatun neuvo sittenkin olla se parempi vaihtoehto!

"Autuas on jokainen, joka pelkää Herraa, joka vaeltaa Hänen teillänsä. Sinä saat nauttia kättesi ansion; onnellinen sinä, sinun käy hyvin! Niin kuin hedelmällinen viiniköynnös on sinun emäntäsi sinun huoneesi perällä, niin kuin öljypuun vesat ovat sinun lapsesi sinun pöytäsi ympärillä. Sillä katso, näin siunataan mies, joka Herraa pelkää. Siunatkoon Herra sinua Siionista, niin sinä saat kaikkina elinpäivinäsi nähdä Jerusalemin onnellisena, saat nähdä lastesi lapset. Rauha Israelille!" (Ps.128:1-6)

20.12.2016

"yhdessä Hänen kanssaan me elämme Jumalan voimasta, ja te saatte sen tuntea."

2.Kor.13:4

"Hän oli heikko, kun Hänet ristiinnaulittiin, mutta Jumalan voimasta Hän elää. Meikin olemme heikkoja, koska olemme Häneen liitettyjä, mutta yhdessä Hänen kanssaan

me elämme Jumalan voimasta, ja te saatte sen tuntea." (2.Kor.13:4)

21.12.2016

"Koetelkaa itseänne, oletteko uskossa; tutkikaa itseänne. Vai ettekö tunne itseänne, että Jeesus Kristus on teissä? Ellei, niin ette kestä koetusta. Minä toivon teidän tulevan tuntemaan, että me emme ole niitä, jotka eivät koetusta kestä."

2.Kor.13:5-6

Koetelkaa ja tutkikaa - Näillä sanoilla Paavali halusi kristittyjen tarkistavan tiensä suuntaa ja todellisuutta. Mitä hyötyä on siitä, että meillä on uskovan ja kristityn nimi, jos emme kuitenkaan usko ja tunne Jumalaa?!

Valitettavasti uskovien kesellä on ihmisiä, jotka ovat täysin sokeita uskolle. Heille kaikki muu on tärkeämpää - kaikki näkyvä ja inhimillinen, ja siksi he kulkevat eksyksissä. Me emme voi rakastaa samanaikaisesti Jumalaa ja tämän maailman tapaa ajatella asioita.

Uskonko Jeesukseen rakastaen Häntä yli kaiken - sydämestäni? Teenkö elämäni valintoja huomioiden Jumalan tahtoa ja Hänen saansa?

Tänään on hyvä pysähtyä tutkimaan sisintänsä ja luovuttaa koko sydämensä Herralle. On hyvä ojentautua uskossa Jumalaa kohti ja asettaa Hänet ensisijaiselle paikalle. Jumala tulisi olla arvokkainta ja tärkeintä sydämässämme. Onhan Hän antanut meille elämän, hengen

ja kaiken, miten elämiseen ja jumalisuuteen tarvintaan.

Usko sykkii rukouksessa. siksi pyydän sinua rukoilemaan kanssani, Herramme Jeesuksen, Kristuksen ja Vapahtajamme edessä:

Taivaallinen Isä, muista meitä suuressa armossasi ja laupeudessa Jeesuksen nimessä. Anna anteeksi heikkoutemme, lankeemuksemme, väärät ajatukset ja asenteemme. Anna ymmärrystä ja viisautta, näkökykyä ja kuulevat korvat, että osaisimme vaeltaa kasvojesi edessä oikealla mielellä.

Jeesus Kristus, vahvista meidän uskoamme! Anna meille viisaus, taito ja voima elää Sinun tahdossasi. Johdata armossasi, pueta vanhurskaudellasi! Jeesus, sinun armosi varaan saamme jälleen jäädä - Sinun huolenpitoosi! Kiitos, että pidät meidät omanasi!

22.12.2016

Ja tapahtui niinä päivinä, että keisari Augustukselta kävi käsky, että kaikki maailma oli verolle pantava. Tämä verollepano oli ensimmäinen

ja tapahtui Kyreniuksen ollessa Syyrian maaherrana. Ja kaikki menivät verolle pantaviksi, kukin omaan kaupunkiinsa.

Niin Joosefkin lähti Galileasta, Nasaretin kaupungista, ylös Juudeaan, Daavidin kaupunkiin, jonka nimi on Beethlehem, hän kun oli Daavidin huonetta ja sukua, verolle pantavaksi Marian, kihlattunsa, kanssa, joka oli raskaana.

Niin tapahtui heidän siellä ollessaan, että Marian synnyttämisen aika tuli. Ja hän synnytti pojan, esikoisensa, ja kapaloi hänet ja pani hänet seimeen, koska heille ei ollut sijaa majatalossa.

Ja sillä seudulla oli paimenia kedolla vartioimassa yöllä laumaansa. Niin heidän edessään seisoivat Herran enkeli, ja Herran kirkkaus loisti heidän ympärillään, ja he peljästyivät suuresti. Mutta enkeli sanoi heille: "Älkää peljätkö; sillä katso, minä ilmoitan teille suuren ilon, joka on tuleva kaikelle kansalle: teille on tänä päivänä syntynyt Vapahtaja, joka on Kristus, Herra, Daavidin kaupungissa. Ja tämä on teille merkinä: te löydätte lapsen kapaloituna ja seimessä makaamassa."

Ja yhtäkkiä oli enkelin kanssa suuri joukko taivaallista sotaväkeä, ja he ylistivät Jumalaa ja sanoivat: "Kunnia Jumalalle korkeuksissa, ja maassa rauha ihmisten kesken, joita kohtaan hänellä on hyvä tahto!"

Ja kun enkelit olivat menneet paimenten luota taivaaseen, niin nämä puhuivat toisilleen: "Menkäämme nyt Beethleheemiin katsomaan sitä, mikä on tapahtunut ja minkä Herra meille ilmoitti".

Ja he menivät kiiruhtaen ja löysivät Marian ja Joosefin ja lapsen, joka makasi seimessä. Ja kun he tämän olivat nähneet, ilmoittivat he sen sanan, joka oli puhuttu heille tästä lapsesta. Ja kaikki, jotka sen kuulsivat, ihmettelivät sitä, mitä paimenet heille puhuivat.

Mutta Maria kätki kaikki nämä sanat ja tutkisteli niitä sydämessään. Ja paimenet palasivat kiittäen ja ylistäen Jumalaa kaikesta, minkä olivat kuulleet ja nähneet, sen mukaan kuin heille oli puhuttu.

Luukas 2:1-20

